

Arrest

nr. 166 321 van 22 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 december 2015 houdende een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 december 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.2. Op 3 december 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Aan de mevrouw, die verklaart te heten.
(...)”*

wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 03/12/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

Reden van de beslissing:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1) voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het gebruik van een vervalste Italiaanse identiteitskaart. PV nr. BR55FC011143/2015 van de politie van SPC eurostar.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Betrokkene heeft haar aanwezigheid niet gemeld aan de bevoegde Belgische autoriteiten.

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene verklaarde van Italiaanse nationaliteit te zijn.

Betrokkene blijkt echter van Albanese nationaliteit te zijn.

Omwille van deze redenen wordt haar een inreisverbod opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar.

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinea van de Wet 15/12/1980 heeft:

De onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene heeft door middel van een vervalste Italiaanse identiteitskaart proberen aan te tonen dat ze als EU-onderdaan in regelmatig kort verblijf is in België en dat ze kan gebruik maken van het recht op vrij verkeer. Bovendien heeft ze gepoogd naar een andere EU-lidstaat te reizen. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4 jaar proportioneel.”

1.3. Op 28 december 2015 wordt de verzoekende partij gerepatrieerd naar Albanië.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Voorwerp van het beroep

De verzoekende partij preciseert ter terechtzitting dat de beslissing vermeld in punt 1.1. niet het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen,

van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel. Uit de bespreking van het middel blijkt dat de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Het enig middel licht de verzoekende partij onder meer toe als volgt:

“5.8.1.

De duur van het inreisverbod werd bepaald op 4 jaar.

Een inreisverbod heeft in overeenstemming met artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet maximumduur van drie jaar.

Enkel in uitzonderlijke gevallen, bij wet bepaalt, wordt de maximale termijn van drie jaar op maximum vijf jaar gebracht.

Artikel 74/11, §1, 3de alinéa van de vreemdelingenwet stelt dat de termijn kan verlengd worden indien :

*de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, **teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden***

Er dient benadrukt dat de wet een maximumtermijn voor een inreisverbod vastigt op 3 jaar.

Enkel in uitzonderlijke omstandigheden, die wettelijk vastliggen, kan er overgegaan tot het verlenging van deze termijn.

Dit kan enkel indien er fraude is gepleegd teneinde toegelaten te worden tót het verblijf of om zijn verblijf te behouden.

Verzoekster geniet nog geen verblijfsrecht, dus kan onmogelijk op een frauduleuze manier geprobeerd hebben dit verblijf te behouden. Noch heeft zij nooit geprobeerd verblijfsrecht te krijgen op een illegale manier.

Verzoekster heeft nooit geprobeerd verblijf te bekomen in België.

Verzoekster is met haar eigen paspoort naar België gekomen. Zij was enkel in België om door te reizen naar Groot-Brittannië naar haar zus.

Hier werd zij foutief geadviseerd dat het gemakkelijker zou zijn om met een Europese identiteitskaart te reizen.

Verzoekster erkent dat dit fout was, maar zij heeft nooit op enige manier verblijfsrecht proberen te bemachtigen.

Bijgevolg valt verzoekster niet onder de wettelijke regeling van artikel 74/11, §1, 3de alinéa van de Vreemdelingenwet en beschikt de Dienst Vreemdelingenzaken niet over de bevoegdheid om een inreisverbod van 4 jaar op te leggen

De Dienst Vreemdelingenzaken maakt een foute toepassing van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

De wet somt limitatief de mogelijkheden op waarbij het toekennen van een verlenging van de maximumtermijn kan worden toegekend. De Dienst Vreemdelingenzaken kent echter een verlenging van de maximumduur op, die niet voorzien is bij de wet.

De situatie in artikel 74/11, 3de alinéa van de Vreemdelingenwet waarbij de mogelijkheid tót verlenging van de maximumduur is voorzien, zijn uitzonderingssituatie die restrictief dient geïnterpreteerd te worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken maakt helemaal geen restrictieve interpretatie.

Integendeel.

De Dienst Vreemdelingenzaken breidt de toepassing van het wetsartikel uit en past de verlenging toe op een 'situatie' die niet bij wet voorzien is en laat bovendien nog eens na afdoende te motiveren.

5.8.2.

Indien de Raad toch meent dat verzoekster onder de toepassing van artikel 74/11, §1, 3de alinéa van de Vreemdelingenwet valt, dient benadrukt dat de beslissing tot verlenging van de maximumduur een discretionaire bevoegdheid is van de Dienst Vreemdelingenzaken, die een uitgebreide motivatie behoeft.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt enkel als motivering dat:

"Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en geprobeerd om de Belgische staat te mislieden.

Betrokkene heeft door middel van een vervalste Italiaanse identiteitskaart proberen aan te tonen dat ze als EU-onderdaan in regelmatig kort verblijf is in België en dat ze kan gebruiken maken van het recht op vrij verkeer. Bovendien heeft ze gepoogd naar een andere EU-lidstaat te

reizen. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4jaar proportioneel."

Omtrent deze motivering dient gesteld dat ze heel eenduidig is en niet alle elementen eigen aan het dossier van verzoekster in overweging neemt.

Verzoekster heeft nooit getracht in België verblijfsrecht te bekomen, noch te laten uitschijnen dat zij hier verblijfsgerechtigd was.

De termijn van 4 jaar is disproportioneel.

Des te meer omdat verzoekster humanitaire elementen heeft, die de termijn van 4 jaar inhumaaan lang maken.

Immers woont verzoekster haar verloofde in Italië. Door het inreisverbod verkeert verzoekster dus 4 jaar lang niet in de mogelijkheid haar verloofde te bezoeken.

Dit is evident strijdig met het artikel 8 E.V.R.M.

Ook blijkt nergens uit de beslissing dat de Dienst Vreemdelingenzaken de familiale situatie van verzoekster in rekening heeft gebracht.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaak E.V.R.M. of geen sprake was van een ware gezinscel, had zij hier omtrent moeten motiveren.

Uit de beslissing zou een duidelijke belangen afweging hebben moeten blijken.

Echter is dit niet gebeurd."

4.2. Voormelde kritiek is gericht op het feit dat haar een inreisverbod van een termijn van vier jaar werd opgelegd. In essentie betoogt de verzoekende partij dat er wat haar betreft geen toepassing kon worden gemaakt van artikel 74/11, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij voert aan dat enkel kan overgegaan worden tot een verlenging van de termijn van drie jaar, ingevolge voormelde bepaling, in uitzonderlijke gevallen die wettelijk vastliggen, namelijk indien fraude gepleegd is teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om het verblijf te behouden alsook dat de uitzonderingssituatie vastgelegd in voormelde bepaling restrictief dient geïnterpreteerd te worden. De verzoekende partij betoogt dat zij geen verblijfsrecht geniet en dus onmogelijk op frauduleuze wijze geprobeerd kan hebben dit verblijfsrecht te behouden. Daarnaast stelt zij dat zij nooit geprobeerd heeft verblijfsrecht te verkrijgen op een illegale manier, dat zij nooit geprobeerd heeft verblijf te bekomen in België, dat zij met haar eigen paspoort naar België is gekomen en zij hier enkel was om door te reizen naar Groot-Brittannië.

4.3. Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het administratief controlerapport van een vreemdeling van 3 december 2015, dat verwijst naar het PV nr. BR.55.FC.011143/2015 - waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing - , blijkt dat de verzoekende partij door de 'DAC-SPC-SECTIE BRUSSEL' (SPC EUROSTAR) werd tegengehouden op 3 december 2015 daar zij met een vervalste Italiaanse identiteitskaart naar Londen wilde reizen, illegaal in België was en niet in het bezit was van identiteits- of reisdocumenten om zich op het Belgische grondgebied te bevinden.

4.4. Artikel 74/11, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

[...]"

Aldus blijkt dat, bij het opleggen van een inreisverbod, een termijn van drie jaar de algemene regel is.

Artikel 74/11, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet laat toe dit maximum op vijf jaar te brengen wanneer fraude werd gepleegd of andere onwettige middelen werden gebruikt om toegelaten te worden tot het verblijf of het recht op verblijf te behouden.

Noch uit de gegevens van het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing, blijkt dat de verzoekende partij het vervalste paspoort heeft aangewend om een recht op verblijf te bekomen of om een recht op verblijf in België te behouden. Evenmin blijkt uit de bestreden beslissing dat de

verzoekende partij op een andere wijze fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt om toegelaten te worden tot het verblijf of het recht op verblijf te behouden.

De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij de valse Italiaanse identiteitskaart heeft gebruikt bij een poging om het Belgische grondgebied te verlaten en naar een andere EU-lidstaat te reizen, doch geenszins heeft aangewend om te worden toegelaten tot het verblijf of het recht op verblijf te behouden. De motieven dat de verzoekende partij op illegale wijze in België verblijft, de Belgische staat heeft misleid en heeft proberen aan te tonen door middel van een Italiaanse identiteitskaart dat zij als EU-onderdaan in regelmatig kort verblijf is in België en aldus gebruik kan maken van het recht op vrij verkeer en dat ze gepoogd heeft naar een andere EU-lidstaat te reizen, volstaan niet om het inreisverbod voor een termijn van vier jaar op grond van artikel 74/11, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet op grond van de omstandigheden dat fraude werd gepleegd of andere onwettige middelen werden gebruikt teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om het recht op verblijf te behouden, te ondersteunen. Daargelaten of deze feiten correct werden beoordeeld, kan uit de motieven niet afgeleid worden dat de verzoekende partij fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om het recht op verblijf te behouden. De situatie waarin de verzoekende partij door het voorleggen van een valse Italiaanse identiteitskaart getracht heeft aan te tonen dat zij als EU-onderdaan in regelmatig kort verblijf in België was zodat ze gebruik kon maken van haar recht op vrij verkeer om naar een andere EU-lidstaat te reizen, kan niet beschouwd worden als een poging op frauduleuze wijze een recht op verblijf in België te bekomen, dit is een recht op verblijf te verwerven, en al zeker niet als een poging om op frauduleuze wijze het recht op verblijf te behouden, nu zij nooit enig wettig verblijf in België heeft gekend.

In artikel 74/11, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet is niet voorzien dat een inreisverbod van meer dan drie jaar kan worden opgelegd aan een vreemdeling die fraude of onwettige middelen gebruikt om te voorkomen dat wordt vastgesteld dat hij niet tot een verblijf in het Rijk is toegelaten of gemachtigd of om te voorkomen dat wordt vastgesteld dat hij het recht op vrij verkeer niet kan genieten en zodoende niet kan reizen naar een andere EU-lidstaat.

Aangezien voormelde bepaling een uitzondering voorziet op de regel dat een inreisverbod maximaal drie jaar geldt dient deze bepaling ook restrictief te worden geïnterpreteerd.

In casu blijkt niet dat de verzoekende partij enige frauduleuze handeling stelde of een onwettig middel aanwendde om tot een verblijf te worden toegelaten of om een recht op verblijf te behouden.

De verzoekende partij bevond zich dan ook niet in de toestand die wordt voorzien bij artikel 74/11, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen doet aan het voorgaande geen afbreuk. De verwerende partij leidt uit het proberen voor te houden als EU-onderdaan in regelmatig kort verblijf in België te zijn onterecht een poging af te worden toegelaten tot een verblijf in België, dit is het verwerven van een verblijf in België. Zelfs in de veronderstelling dat de zinsnede *'toegelaten te worden tot het verblijf'* kan geïnterpreteerd worden als toegelaten worden tot het Belgische grondgebied, kan de Raad enkel vaststellen dat niet blijkt uit de bestreden beslissing of de stukken van het administratief dossier dat de verzoekende partij door middel van het gebruik van valse identiteitsstukken heeft gepoogd zichzelf toegang te verschaffen tot het Belgische grondgebied, daar zij zich, op het ogenblik van de interceptie door SPC Eurostar, waarbij het gebruik van een valse Italiaanse identiteitskaart werd vastgesteld, reeds op het Belgische grondgebied bevond. Waar de verwerende partij erop wijst dat zij gepoogd heeft naar een andere lidstaat te reizen terwijl zij visumplichtig is, doch door het zich voordoen als EU-onderdaan visumvrij trachtte te reizen naar het Verenigd Koninkrijk, ziet de Raad niet in, en maakt de verwerende partij geenszins duidelijk, op welke wijze dit element zou aantonen dat de verzoekende partij enige frauduleuze handeling stelde of een onwettig middel aanwendde om tot een verblijf te worden toegelaten of om een recht op verblijf te behouden. De Raad herhaalt dat in artikel 74/11, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet niet voorzien is dat een inreisverbod van meer dan drie jaar kan worden opgelegd aan een vreemdeling die fraude of onwettige middelen gebruikt om te voorkomen dat wordt vastgesteld dat hij het recht op vrij verkeer niet kan genieten en zodoende niet kan reizen naar een andere EU-lidstaat.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 december 2015 houdende een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER